www.kraslavasvestis.lv

Krāslavas Vēstis

KRĀSLAVAS NOVADA DOMES INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

№ 2 (346) 2020.GADA 31.JANVĀRIS

„ROTĀJOT SAVAS MĀJAS, JŪS ROTĀJAT MŪSU PILSĒTU – 2020”

Krāslavas novada dome turpināja iesākto tradīciju un pirms Ziemassvētkiem aicināja mūsu pilsētas iedzīvotājus izrotāt savas mājas, balkonus, lodžijas, logus un citus objektus, lai šajā tumšajā ziemas laikā pilsēta kļūst gaišāka, lai arī paši mēs kļūtu gaišāki un skaistāki. Šogad 17. janvārī domes zālē notika noslēguma pasākums, kurā suminātī konkursa „Rotājot savas mājas, jūs rotājat mūsu pilsētu” uzvarētāji un pasacīts visiem paldies par paveikto darbu, enerģiju un radošumu.

Atklājot pasākumu, novada domes izpilddirektors Viktors Moisejs akcentēja, ka krāslavieši nav bijuši vienaldzīgi, atsaukušies aicinājumam un ir ieguldījuši savu artavu tajā, lai Krāslava izskatītos pēc iespējas labāk un acij tīkamāk gan svētku dienās, gan kopumā ikdienā.

„Šogad dienas ir ļoti tumšas, jo nav baltā sniega,” turpināja izpilddirektors. „Bet ar māju izrotāšanu var darīt kaut ko lietas labā un rezultāts kopumā ir labs. Sveicu visus Jaunajā 2020. gadā! Lai tas atnes pēc iespējas biežāk jums patīkamus brīžus, patīkamas emocijas, lai jums ir veiksme, veselība un optimisms visa šī gada laikā! Ceru, ka pēc gada atkal tiksimies šādā pasākumā.”

Pasākuma dalībniekus – konkursa finālistus – ar dziesmām priecēja Krāslavas Mūzikas skolas jaunie mākslinieki. Katram konkursa dalībniekam, kas bija uzaicināts uz pasākumu, tika pasniegta balva – sienas kalendārs 2020. gadam un suvenīrs, savukārt uzvarētāji katrā nominācijā saņēma arī piemiņas balvas.

Privātmāju rotātāji (īpašnieki):

- Igors Markušenoks, Rīgas iela 18;
- Nina Lulasheviča, Lielā iela 40;
- Inna un Leonards Dudeviči, Skaistas iela 27;
- Alla Zabelova, Rīgas iela 31B;
- Vladimirs Ahass, Siena iela 4;
- Ilmārs Plociņš, Vienības iela 66;
- Mārīte Sitnika, Strautu iela 24;
- Ludmila Morozova, Rancāna iela 45;
- Jevgēnija Sergejenko, Alejas iela 3;
- Pāvels Širokijs, Jeremejeva iela 4;
- Inese Savicka, Vienības iela 47;
- Ivans un Romualda Šeripo (saņēma arī balvu par mūža ieguldījumu), Vasarnieku iela 14;
- Diāna Mackeviča, Lāčplēša iela 6, dz. 1;
- Olga Kižlo, Vienības iela 42, dz. 2;
- Jevgēnijs Tadello, Smilšu iela 7;
- Ināra Saksone (saņēma arī mierinājuma balvu), Miesnieku iela 12;
- privātmāju izrotāšanas kategorijā uzvarētāja šogad ir Vija Konceviča, Alejas iela 2.

Suminātie daudzdzīvokļu māju, māju logu, balkonu un lodžiju rotātāji:

- Ilona Mihailova, Vienības iela 28, dz. 60;
- Sergejs Vaivodišs, Vienības iela 63, dz. 9;
- Santa Stepaņenko, Raiņa iela 11, dz. 45;
- Valentīna Kokina, Raiņa iela 11, dz. 30;
- Iveta un Edgars Solimi, Baznīcas iela 17, dz. 26;
- Inga Paceviča, Raiņa iela 6, dz. 15;
- uzvarētāja šajā kategorijā šogad ir Inga Krasovska (mājas logu noformēšana), Vienības iela 28, dz. 21.

Izglītības iestādes:

- paldies par piedalīšanos pirmskolas izglītības iestādei „Pienenīte”, vadītāja Viktorija Olehno;
- visspožāk izrotātā izglītības iestāde - Krāslavas pamatskola, direktore Vija Konceviča.

Sabiedriskās ēkas:

- veikals „Mēbeļu salons”, Tirgus iela 7, īpašnieks Pāvels Širokijs;
- uzņēmums I.K. „Foto-Graf”, foto veikals „Fujifilm”, īpašniece Jevgēnija Rusecka;
- bērnu preču veikals „PEPPY”, īpašniece Gaļina Bulatova;
- juridisko personu kategorijā par labāko sabiedrisko ēku skatlogu izrotāšanu atzīts veikals „Orhideja”, īpašniece Jeļena Hoduļeva.

Visi apsveiktie tika lūgti uz kopīgu foto.

Juris Roga, autora foto

„ROZĀ GRĀMATIŅA” BŪS DERĪGA LĪDZ 15. FEBRUĀRIM

Sakarā ar to, ka iepirkuma „Pacienta līdzmaksājumu apdrošināšana Krāslavas novada iedzīvotājiem” procedūra nav noslēgusies, Krāslavas novada pašvaldības aģentūra „Krāslavas slimokase” līdz 2020. gada 15. februārim veiks valsts veselības aprūpes pakalpojumu minimumā ietilpstošās ārstnieciskās palīdzības pacienta iemaksas daļas (pacienta līdzmaksājuma) apmaksu no aģentūras naudas līdzekļu atlikuma tiem iedzīvotājiem, kuri 2019. gadā ir veikuši pacienta līdzmaksājuma avansa maksājumus

PLĀNOTS, KA PACIENTA LĪDZMAKSĀJUMA APDROŠINĀŠANAS PAKALPOJUMS BŪS PIEEJAMS NO 16. FEBRUĀRA

Noslēdzies kārtējais posms apdrošināšanas sabiedrības izvēles procesā pacienta līdzmaksājuma apdrošināšanas pakalpojuma saņemšanai. Paredzams, ka Krāslavas slimokase līgumu ar apdrošinātāju varēs noslēgt 2020. gada 11. februārī. Šajā gadījumā novada iedzīvotājiem pacienta līdzmaksājuma apdrošināšanas pakalpojuma saņemšana būs iespējama, sākot no š.g. 16. februāra, bet iemaksu veikšana pakalpojuma saņemšanai, sākot ar 12. februāri. Gada iemaksas kopējais lielums ir iepriekšējā līmenī - EUR 85,36. Iemaksas pakalpojuma saņemšanai būs iespējams veikt pa ceturkšņiem. Maksas lielums 2020. gada 1. ceturksnī tiks samazināts proporcionāli par pusi no ceturkšņa maksas.Detalizētāka informācija būs publicēta pašvaldības tīmekļvietnē

www.kraslava.lv š. g. 12. februārī.

PAR LAUKA APSEKOŠANAS DARBIEM

Latvijas Ģeotelpiskās informācijas aģentūra (turpmāk - Aģentūra) informē, ka Aģentūras darbinieki laika periodā no 2020. gada janvāra līdz novembrim veiks topogrāfiskā plāna mērogā 1:2000 sagatavošanu Krāslavas pilsētas teritorijai, tas nozīmē - veiks teritorijas apsekošanu dabā.

Vēlamies norādīt, ka saskaņā ar Ģeotelpiskās informācijas likuma 9. panta pirmo daļu, nekustamā īpašuma īpašnieks, tiesiskais valdītājs vai lietotājs neierobežo ģeodēzisko un kartogrāfisko darbu veikšanu savā īpašumā esošajā vai pārvaldāmajā teritorijā.

Aģentūras darbiniekiem ir darba apliecības, kuras nepieciešamības gadījumā var uzrādīt. Pārvietošanās notiek tikai ar Nacionālo bruņoto spēku automašīnām, kuras var atpazīt pēc valsts reģistrācijas numura zīmēm, kas sākas ar burtiem LA.

Kartogrāfiskās informācijas atjaunināšanas ietvaros lauka apsekošanu veic kartogrāfu grupa divu darbinieku sastāvā, kuri izpilda šādus uzdevumus:

1. Pārbauda kartes lapas satura pilnību un precizēti atbilstoši karšu sagatavošanas noteikumiem un situācijai apvidū.
2. Iegūst objektu raksturlielumus, kas nav skaidri saredzami ortofotokartē, vai parādījušies dabā pēc aerofotografēšanas tos vizuāli apskatot vai uzmērot. Objektu un to raksturlielumu mērīšana var tikt veikta ar mērlenti, tālmēru vai citiem ģeodēziskiem instrumentiem.
3. Precizē situāciju apvidū par neskaidrajām vietām un objektiem.
4. Nepieciešamības gadījumā veic apvidus objektu fotografēšanu (var tikt izmantots bezpilota gaisa kuģis - drons).

DEPUTĀTI NOBALSOJA „PAR”

15. janvārī notika Krāslavas novada domes sēde. Deputāti pieņēma zināšanai publiskās apspriešanas rezultātus jautājumā „Vai Jūs atbalstāt Aglonas novada Šķeltovas, Grāveru un Kastuļinas pagastu pievienošanu Krāslavas novadam, īstenojot uzsākto administratīvi teritoriālo reformu?”. Aptaujā piedalījās 503 Krāslavas novada iedzīvotāji, atbilde „Jā” – 467 iedzīvotāji, atbilde „Nē” – 35 iedzīvotāji, 1 nederīga aptaujas anketa.

Krāslavas novada dome pieņēma lēmumu piekrist Aglonas novada Šķeltovas, Grāveru un Kastuļinas pagastu pievienošanai Krāslavas novadam, īstenojot uzsākto administratīvi teritoriālo reformu.

Lēmums tiks nosūtīts Aglonas novada domei un Latvijas Republikas Saeimas Administratīvi teritoriālās reformas komisijai.

AKTUĀLĀ INFORMĀCIJA

IZSOLE

Krāslavas novada dome paziņo, ka Publiskas personas mantas atsavināšanas likumā noteiktajā kārtībā mutiskā izsolē ar augšupejošu soli tiek pārdots Krāslavas novada pašvaldības nekustamais īpašums – zemes gabals 618 m^2 platībā, Aglonas ielā 31, Krāslavā, Krāslavas novadā (kadastra numurs 6001 002 1955).

Izsolāmās mantas nosacītā cena – EUR 1200,00 (viens tūkstotis divi simti eiro, 00 centi), kas ir izsoles sākumcena, nodrošinājums EUR 120,00. Iepazīties ar izsoles noteikumiem var pašvaldības tīmekļvietnē (www.kraslava.lv) vai personīgi darba laikā Krāslavas novada domes ēkā 2.kab., Rīgas ielā 51, Krāslavā. Izsoles pretendentu reģistrācija izsolei notiek līdz 2020. gada 25. februārim plkst. 10.00. darba laikā Krāslavas novada domes ēkā 2.kab., Rīgas ielā 51, Krāslavā, nogādājot pieteikumu personīgi, ar kurjeru vai pa pastu. Izsole notiks 2020. gada 25. februārī plkst. 11.00. Personu, kurām ir pirmpirkuma tiesības uz izsolāmo mantu, nav. Samaksa – nosolītā summa, atrēķinot iemaksāto nodrošinājumu, jāsamaksā divu nedēļu laikā no izsoles dienas.

Tālrunis uzziņām
65681764, 65681754.

Informē Baltkrievijas Republikas Ģenerālkonsulāts Daugavpilī

2020. gada 10. janvārī Baltkrievijas Republikas prezidents Aleksandrs Lukašenko parakstīja rīkojumu Nr. 10 „Par gatavošanos pasaules hokeja čempionātam un tā rīkošanu".

Rīkojums nosaka bezvīzu ieceļošanas kārtību Baltkrievijas Republikā:

no 2021. gada 20. aprīļa līdz 31. maijam pasaules hokeja čempionāta dalībniekiem, kas iekļauti Čempionāta akreditācijas sistēmā un kam ir ceļošanai derīgi dokumenti;

no 2021. gada 1. maija līdz 31. maijam ārvalstu tūristiem - Austrālijas, Austrijas, Albānijas, Andoras, Beļģijas, Bulgārijas, Bosnijas un Hercegovinas, Lielbritānijas, Ungārijas, Vācijas, Grieķijas, Dānijas, Īrijas, Islandes, Spānijas, Itālijas, Kanādas, Kipras, Dienvidkorejas, Latvijas (tai skaitā personām ar nepilsoņa statusu), Lietuvas, Lihtenšteinas, Luksemburgas, Maķedonijas, Maltas, Monako, Nīderlandes, Jaunzēlandes, Norvēģijas, Polijas, Portugāles, Rumānijas, Sanmarīno, Slovākijas, Slovēnijas, ASV, Somijas, Francijas, Horvātijas, Čehijas, Šveices, Zviedrijas, Igaunijas (tai skaitā personām bez pilsonības, kas pastāvīgi dzīvo Igaunijā), Japānas pilsoņiem.

Lai ieceļotu Baltkrievijas Republikā bez vīzas, ārvalstu tūristiem būs jāuzrāda derīgs personu apliecinošs dokuments ceļošanai uz ārvalstīm.

Rīkojums nodrošina bezmaksas ātro (neatliekamo) medicīnisko palīdzību hokeja maču norises vietās čempionāta dalībniekiem un līdzjutējiem laika periodā no 2021. gada 20. aprīļa līdz 23. maijam, personām, kas ir akreditētas dalībai pasaules hokeja čempionātā, tiks nodrošināta bezmaksas pārvietošanās sabiedriskajā transportā, kā arī bezmaksas pārvietošanās pa maksas autoceļiem laika periodā no 2021. gada 1. maija līdz 31. maijam.

PROGRAMMA, KAS SALIEK VISU PA PLAUKTIŅIEM

Onkoloģisko pacientu atbalsta biedrība „Dzīvības koks" izsludina pieteikšanos 2020. gada psihosociālās rehabilitācijas programmai „Spēka Avots", kas domāta cilvēkiem, kurus skāris vēzis. Programmā var pieteikties gan pacients, kas gājis cauri visam procesam, kas sākas ar diagnozi un ārstēšanu, gan tuvinieks, kurš grib labāk saprast - kā palīdzēt sev tuvajam cilvēkam.

Psihosociālās rehabilitācijas 6 dienu programmā liela uzmanība tiek pievērsta psiholoģiskām konsultācijām un dzīves izpratnei pēc vēža. Tāpat liela uzmanība pievērsta fiziskām aktivitātēm, uzsvaru liekot uz to, ko katrs var turpināt darīt pēc programmas. Svarīga vieta programmās ir lekcijām par dažādiem dzīves aspektiem pēc slimības - ko drīkst, ko nedrīkst darīt; kā sabalansēt uzturu; kā justies labāk, izmantojot dabas spēku. Kopumā katrs dalībnieks piedalās deviņās grupu (atbalsta un mākslas terapijas grupu nodarbībās), vismaz sešās dažādu fizisko aktivitāšu grupās, var noklausīties vismaz sešas dažādas lekcijas, kur iespējams „aci pret aci" uzdot lektoriem, dažādu jomu speciālistiem, sev interesējošus jautājumus. Nenoliedzami svarīga vieta ir individuālajām konsultācijām, ko katrs programmas dalībnieks var saņemt gan no psihologa/psihoterapeita, mākslas terapeita un pārējiem speciālistiem. Taču pats svarīgākais ir savstarpējās sarunas un atbalsts, ko viens otram var sniegt „Spēka Avots" programmas dalībnieki, neatkarīgi no tā, vai tie ir pacienti vai pacienta tuvinieki.

Rehabilitācijas programmas „Spēka Avots" pasniedzēja un psiholoģe Elita Keiša uzsver, ka, viņasprāt, svarīgākais ir tas, ka cilvēks var izmainīt savu redzējumu uz dzīvi sešu dienu laikā. Ja sākumā ir bailes un neziņa, tad piektdienā, kas ir pēdējā pilnā diena programmā, redzams, ka cilvēks ir pilnībā mainījies, jo saņēmis pozitīvu impulsu un lādiņu pilnvērtīgai dzīvei turpmāk.

Psihosociālās rehabilitācijas programmas cilvēkiem pēc onkoloģiskas slimības tiek realizētas no 2009. gada, kopš 2018. gada tā ir valsts apmaksāta programma, kuras mērķis ir mazināt „onkoloģiskās slimības ēnu" pār dzīvi, kā arī veicināt pilnvērtīgu un kvalitatīvu dzīvi pēc vēža. Līdz šim notikušas 92 programmas, kurās piedalījušies gandrīz 2000 cilvēku. Lai nodrošinātu programmas, iesaistījušies vismaz 40 pasniedzēji un lektori.

2020. gadā paredzētas 26 programmas.

Programmu saraksts:
http://www.dzivibaskoks.lv/lv/programmas-2020.

Anketas pieteikumam:
https://anketa.dzivibaskoks.lv/.

VAJADZĪGA ĪPAŠA SOCIĀLĀ POLITIKA, PIEVĒRŠOT UZMANĪBU VECĀKA GADAGĀJUMA CILVĒKIEM

Saskaņā ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes datiem Krāslavas novadā iedzīvotāju īpatsvars virs darbspējas vecuma ir gandrīz 25%. Šim rādītājam ir tendence pieaugt - iedzīvotāju novecošanās koeficients paaugstinās ar katru gadu. Pasaulē ir vērojama arī cita tendence - palielinās cilvēku dzīves ilgums, kas nozīmē, ka vecāka gadagājuma cilvēku grupas robežas paplašinās.

Socioloģe un „Senioru skolas" Krāslavā dibinātāja Tatjana Azamatova uzskata, ka ir pienācis laiks ieviest īpašu sociālo politiku, pievēršot uzmanību vecāka gadagājuma cilvēkiem.

Ideja izveidot Krāslavā „Senioru skolu" radās pirms pieciem gadiem. Tolaik Tatjana Azamatova pabeidza maģistrantūru Daugavpils Universitātē, aizstāvot zinātnisko darbu par tēmu, kas saistīta ar iedzīvotāju novecošanās procesu.

- Es analizēju, kā varas iestādes un iedzīvotāji var pielāgoties jaunajai situācijai un kā reaģē uz šo procesu. Maģistra darba ietvaros tika veikts socioloģiskais pētījums, kas parādīja, ka cilvēki slikti izprot šī procesa izplatīšanās ātrumu un tā nozīmi, kā arī neapzinās grūtības, kas rodas tā ietekmē.

Izstrādājot savu zinātnisko darbu, es izpētīju starptautisko pieredzi šajā jautājumā, iepazinos ar dažādiem pētījumiem, zinātniskajiem darbiem, rakstiem. Izrādījās, ka jau sen, pirms vairāk nekā 40 gadiem, pasaulē izveidojās un izplatījās neformālās apmācības veids senioriem, ko nosauca par Trešā vecuma universitāti. Tādās universitātēs ir svarīga ne tikai izglītība, bet arī citi mērķi - iesaistīt vecāka gadagājuma cilvēkus aktīvā sociālajā dzīvē, lai veicinātu veselības nostiprināšanu un vientulības profilaksi.

Jēdziens „trešais vecums" parasti nozīmē vecumposmu, sākot no 50-55 gadiem, kad cilvēki jau apzinās un izvērtē izmaiņas savā dzīvē un saprot, ka viņi vēl var nodzīvot 25-30 gadus – pietiekami garu laika periodu. Lai pielāgotos šīm izmaiņām sevī un apkārtējā dzīvē, ir nepieciešams rīkoties, kaut ko mācīties.

Tas viss izraisīja manī vēlmi kaut ko darīt lietas labā, vismaz vietējā līmenī. Manu ideju atbalstīja Raimonds Lazda - psihologs, biedrības „Sociālās attīstības aģentūra „Pieci airi"" līdzdibinātājs.

- Vai jums nebija šaubu par to, ka viss izdosies?

- Protams, mēs sapratām, ka Krāslavā šī ideja uzreiz netiks uztverta ar „urrā", tāpēc senioru ballē organizējām vecāka gadagājuma cilvēku aptauju. Vēlmi mācīties izteica daudzi. Kad bijām gatavi uzsākt nodarbības un uzaicinājām šos cilvēkus uz tikšanos, no vairāk nekā divdesmit gribētājiem atnāca viena sieviete, kas atveda sev līdzi draudzeni. Protams, tas mūs sarūgtināja, taču mēs neatstājām šo ideju novārtā.

Savās pārdomās dalījāmies ar Krāslavas novada Centrālās bibliotēkas darbiniekiem. Viņi bija ļoti laipni un palīdzēja mums savākt senioru grupu no saviem pastāvīgajiem lasītājiem. Bibliotēkas vadība piešķīra telpu nodarbību rīkošanai, tur mēs arī darbojamies līdz šim laikam.

- Cik senioru pašlaik apmeklē jūsu skolu?

- „Senioru skola" Krāslavā darbojas jau 5 gadus, un šajā laika periodā mēs jau esam pierādījuši, ka šis pakalpojums ir pieprasīts. Cilvēki ir pieraduši, ka viņiem ir iespēja mācīties, uzzināt kaut ko jaunu, kontaktēties. Regulāri skolu apmeklē aptuveni 60 cilvēku. Protams, ne katru reizi atnāk tik daudz senioru, apmeklētību ietekmē dažādi dzīves apstākļi, kas neļauj iet uz nodarbībām regulāri, bet parasti lekcijās piedalās 25 - 30 vecāka gadagājuma cilvēku.

Kopš pagājušā gada pavasara, kad mūsu „studentu" skaits ievērojami pieaudzis, mēs nolēmām organizēt nodarbības grupās. Lektoriem ir vieglāk strādāt ar mazāku auditoriju – ir iespēja saņemt atgriezenisko saiti.

Nesen mēs īstenojām citu ieceri – izveidot Skolas padomi, kurā darbotos visaktīvākie seniori, lai risinātu svarīgus administratīvos un organizatoriskos jautājumus. Pašlaik Padomē tika ievēlētas četras sievietes, kas ar nelielu pašironijas devu dēvē to par „mini domi". Pirmajā Padomes sēdē tika pieņemts lēmums par dalībnieku dalīšanu grupās, un tagad nodarbības notiek 2 grupās - latviešu un krievu valodā.

- Kāpēc šis pakalpojums ir tik pieprasīts?

- Pensijas vecuma cilvēkam, kas devās pelnītā atpūtā, bet agrāk bija aizņemts profesionālajā darbībā, kam pirms tam bija noteikts sociālais stāvokli, strauja dzīvesveida maiņa ir ļoti sāpīga, cilvēkiem rodas apjukuma sajūta, viņi var justies lieki, nevajadzīgi, atstumti. Pasliktinās fiziskā pašsajūta, kas negatīvi ietekmē dzīves kvalitāti, situāciju pasliktina arī tas fakts, ka senioriem bieži vien trūkst iedvesmojošu dzīves notikumu. Cilvēki vēlas ar kaut ko piepildīt savu ikdienas dzīvi, nodarboties ar kaut ko lietderīgu, nevis bezjēdzīgi pavadīt savu brīvo laiku pie televizora.

Pēdējā laikā es diezgan aktīvi izpētu Polijas Republikas pieredzi darbā ar senioriem. Šajā valstī tāds darbs tiek veikts jau ļoti sen, un Polijas pieredze rāda, ka šādi pakalpojumi ir ļoti pieprasīti. Jāatzīmē, ka 72% poļu, kas iesaistīti tāda veida izglītības programmās, ir cilvēki, kam ir no 65 līdz 75 gadiem, kuri nesen aizgājuši pensijā. Regulāri apmeklējot nodarbības, cilvēki izveido draudzīgas attiecības, atrod jaunus dzīves mērķus, kļūst dzīvespriecīgāki, sabiedriskāki.

„Senioru skolas" un cita veida aktivitātes ar vecākā gadagājuma cilvēku līdzdalību mūsu valstī ir ļoti vajadzīgas.

Ņemot vērā mūsu dzīves realitātes un demogrāfiskās tendences, ir pienācis laiks padomāt par dienas centra izveidošanu, kas būtu pieejams senioriem katru dienu un kurā varētu sniegt pakalpojumus gados vecākiem cilvēkiem. Šajā centrā būtu iespējams nodrošināt dažādus pakalpojumus, piemēram, konsultācijas par sociālo palīdzību, kā arī psihologa un jurista konsultācijas. Šādā iestādē var rīkot kultūras pasākumus un neformālās izglītības kursus, ne tikai lekcijas, bet arī sporta nodarbības, veselību veicinošus pasākumus utt.

- Savu darbu jūs veicat bez atlīdzības. Vai jums ir palīgi?

- Jā, mēs esam ļoti gandarīti par to, ka mūsu darbs ir svarīgs ne tikai senioriem (viņi jau ir pieraduši, ka ceturtdienās notiek šīs nodarbības), „Senioru skolas" aktivitātēm pievērsa uzmanību arī vietējā sabiedrība. Sociāli aktīvi vidējā vecuma cilvēki ļoti atsaucīgi izturas pret mūsu darbu, daudzi aktīvi iesaistās mūsu skolas pasākumos. Radošo profesiju pārstāvji, kā arī neprofesionāļi, kuriem ir radošs hobijs, labprāt piekrīt dalīties savās zināšanās un meistarībā ar senioriem. Piemēram, ļoti veiksmīgas bija filcēšanas nodarbības, ko vadīja friziere un māksliniece Inga Skumbiņa. Māksliniece Inga Maijere iepazīstināja ar origami mākslu, kas arī ļoti iepriecināja seniorus. Indras Mūzikas un mākslas skolas direktores Ērikai Zarovskas vadībā seniori veidoja grafiskos attēlus. Šo sarakstu varētu vēl turpināt...

Biedrība „Sociālās attīstības aģentūra „Pieci airi"" piedalījās projekta „Esi vesels Krāslavas novadā" aktivitāšu īstenošanā, organizējot sabiedrības veselības veicināšanas un slimību profilakses pasākumus. Mēs rīkojām nodarbību ciklu „Garīgā veselība senioriem", kurā līdztekus lekcijām tika iekļautas arī fiziskās aktivitātes. Tas ir ļoti svarīgi, jo zinātnieki uzskata, ka smadzeņu darbība ir atkarīga no fiziskās aktivitātes līmeņa. Ļoti veiksmīgas bija deju skolotājas Lidijas Trušeles nodarbības, kurās viņa izmatojusi Biodanzas (dzīves deja) metodi. Šīs nodarbības ļoti iedvesmoja mūsu seniorus un ievērojami uzlaboja viņu emocionālo stāvokli.

Tādējādi „Senioru skola" realizē savu netiešo uzdevumu – palīdzēt ne tikai senioriem, bet arī vidējās paaudzes pārstāvjiem iemācīties pieņemt savu vecumu un laicīgi sagatavoties šim dzīves posmam, iemācīties būt par senioriem, radīt jaunu novecošanās modeli.

- Vai jūs esat gatavi pieņemt jaunus studentus „Senioru skolā"?

- Jā, mēs vienmēr esam priecīgi redzēt mūsu skolā jaunus dalībniekus. Nav vērts kautrēties vai baidīties, ka šeit jau izveidojies savs kolektīvs, esam atvērti visiem, nepārtraukti meklējam jaunas darba formas un nebaidāmies eksperimentēt.

„Senioru skolā" nodarbības tiek organizētas ceturtdienās Krāslavas novada Centrālajā bibliotēkā, plkst. 13.30 nodarbības notiek latviešu valodā, plkst.15.00 – krievu valodā.

Elvīra Škutāne

PAŠVALDĪBAS 2020. GADA BUDŽETS

2020. gada 23. janvārī Krāslavas novada domes sēdē apstiprināts 2020. gada budžets.

2020. gadā budžetu raksturo šādas galvenās prioritātes - izdevumu palielināšana uzņēmējdarbības attīstībai, pilsētas ielu un novada ceļu uzturēšanai un atjaunošanai, kvalitatīvas izglītības sistēmas uzturēšanai visās novada izglītības iestādēs, sociālajām vajadzībām, veicinot sociālo pakalpojumu piedāvājumu attīstību un sociālās iekļautības veicināšanu, piesaistot Eiropas Savienības struktūrfondu līdzekļus projektu īstenošanai.

Krāslavas novada domes 2020. gada pamatbudžeta plānotie ieņēmumi ir 25 455 603 EUR, izdevumi 29 055 118 EUR. Starpību starp ieņēmumiem un izdevumiem tiek plānots segt ar līdzekļu atlikumu uz gada sākumu un plānoto Valsts kases aizdevumu Eiropas Savienības fondu līdzfinansēto projektu priekšfinansējuma un līdzfinansējuma nodrošināšanai.

BUDŽETA IEŅĒMUMI

Budžeta ieņēmumi plānoti 25 455 603 EUR kopsummā un tos veido:

- nodokļu ieņēmumi,
- nenodokļu ieņēmumi (no pašvaldības nodevām, sodiem, ieņēmumiem no ūdenstilpju un zvejas tiesību nomas un zvejas tiesību nerūpnieciskas izmantošanas, ieņēmumi no ēku un būvju īpašuma un zemes īpašuma pārdošanas),
- ieņēmumi no iestāžu sniegtajiem maksas pakalpojumiem (ieņēmumi no vecāku maksām, ieņēmumi par telpu nomu, ieņēmumi par zemes nomu, maksa par personu uzturēšanos sociālās aprūpes iestādēs, ieņēmumi par komunālajiem pakalpojumiem u.c.),
- mērķdotācijas, kas saņemtas pašvaldības pamata un vispārējās vidējās izglītības iestāžu pedagogu darba samaksai un valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām, interešu izglītības programmu pedagogu darba samaksai un valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām, pašvaldības izglītības iestādēs bērnu no piecu gadu vecuma izglītošanā nodarbināto programmu pedagogu darba samaksai un valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām, mūzikas, mākslas un sporta skolās nodarbināto programmu pedagogu darba samaksai un valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām,
- mērķdotācijas algotu pagaidu sabiedrisko darbu organizēšanai,
- mērķdotācija pašvaldību autoceļiem (ielām),
- ieņēmumi no ES fondiem finansēto projektu īstenošanai,
- pašvaldības budžetā saņemtā dotācija no pašvaldības finanšu izlīdzināšanas fonda.

2020. gada pašvaldības budžeta ieņēmumu struktūra

Ieņēmumi	EUR
Iedzīvotāju ienākuma nodoklis	5191874
Nekustamā īpašuma nodoklis	692872
Citi nodokļi	28200
Nenodokļu ieņēmumi	114702
Maksas pakalpojumi	978003
Mērķdotācija pedagogu darba algai un VSAOIE	1695422
Dotācija no pašvaldību izlīdzināšanas fonda	5794847
Dotācija autoceļu (ielu uzturēšanai)	733034
Transferti Eiropas Savienības politiku instrumentu un pārējās ārvalstu finanšu palīdzības līdzfinansētajiem projektiem	9731013
Citi transferti	495636
Kopā	25455603

BUDŽETA IZDEVUMI

2020. gadā Krāslavas novada budžetā tiek plānoti izdevumi 29055118 EUR apmērā.

2020. gadā visnozīmīgākās plānotās izmaksas saistītas ar ieguldījumiem uzņēmējdarbībai - investīciju projektos, kas ļaus piesaistīt investīcijas uzņēmējdarbības infrastruktūras nodrošināšanai un darbavietu radīšanai. 2020. gadā plānotas vērienīgas izmaksas izglītības iestāžu mācību vides uzlabošanai Krāslavas Varavīksnes vidusskolā un Krāslavas pamatskolā.

Nozīmīgākie plānotie investīciju projekti

Investīcijas	EUR
SOCIĀLĀ AIZSARDZĪBA	
LAD LEADER Sociālo pakalpojumu piedāvājuma attīstība Krāslavas novadā, nodrošinot specializētā transporta pakalpojumus personām ar apgrūtinātu pārvietošanos	54394
LV-LT-BY Sociālās iekļautības veicināšana, organizējot kopējus pasākumus un uzlabojot sociālos pakalpojumus Krāslavas un Polockas pašvaldībās	100000
ERAF 9.3.1. Pakalpojumu infrastruktūras attīstība deinstitucionalizācijas plānu īstenošanai Krāslavas novadā (Plāteru 10 ēkas pārbūve ģimeniskai videi pietuvinātam pakalpojumam, dienas aprūpes un sociālās rehabilitācijas centru telpu remonts bērniem ar FT)	200000
IZGLĪTĪBA	
ERAF 8.1.2. Krāslavas novada vispārējo izglītības iestāžu mācību vides uzlabošana (remontdarbi Krāslavas Varavīksnes vidusskolā un Krāslavas pamatskolā, mēbeļu iegāde, IT tehnoloģiju iegāde, dienesta viesnīcas būvniecība)	2069818
ERAF 4.2.2. Saules kolektoru sistēmas uzstādīšana Krāslavas peldbaseina energoefektivitātes uzlabošanai	180000
KULTŪRA, SPORTS	
LAD LEADER Dabas parka „Daugavas loki" Adamovas dabas takas daudzveidības saglabāšana un aizsardzība, īstenojot teritorijas apsaimniekošanas pasākumus	35000
LV-LT-BY Kulinārā mantojuma un tradicionālo amatniecības prasmju saglabāšana un popularizēšana (Amatniecības darbnīcu izveide Krāslavas pils staļļos)	199000
LAD LEADER Velomaršruta izveide un labiekārtošana Latvijas - Baltkrievijas pierobežā	23414
VESELĪBA	
ESF 9.2.4. Pasākumi vietējās sabiedrības veselības veicināšanai un slimību profilaksei Krāslavas novadā	34000
IELAS, CEĻI, RAŽOŠANAS ZONAS	
LV-LT-BY Robežšķērsošanas infrastruktūras attīstība, radot priekšnosacījumus robežšķērsošanas procesa uzlabošanai (stāvlaukuma izbūve Pāterniekos)	2140176
ERAF 5.6.2. Loģistikas centra attīstība. I kārta (būvprojekta izstrāde)	50000
ERAF 5.6.2. Krāslavas un Dagdas novadu ceļu tīkla rekonstrukcija uzņēmējdarbības veicināšanai degradētajās teritorijās (ceļa „Augstkalne-Saksoni" un Augstkalnes ciema Kalna ielas posmu asfaltēšana Ūdrīšu pagastā), projekta partneris Dagdas novada dome	2228885
ERAF 5.6.2. Dienvidlatgales pašvaldību degradēto teritoriju revitalizācija uzņēmējdarbības attīstībai (Ražošanas zonas izveide Indras ielā, Indras ielas pārbūve Krāslavā, I kārta), projekta partneris Daugavpils novada dome	2675000
ERAF 5.6.2. Ražošanas zonas izveide Indras ielā Krāslavā, II kārta	2 288 500
LAD Pamatpakalpojumi Krāslavas novada Kaplavas un Skaistas pagastu prioritāro ceļu pārbūve	270000
ERAF 3.3.1. Darbavietu radīšanai un privāto investīciju piesaistei nepieciešamās uzņēmējdarbības infrastruktūras nodrošināšana Krāslavas novadā	162000
Attīrīšanas iekārtu rekonstrukcija pagastos	169621
Krāslavas daudzdzīvokļu dzīvojamo māju iekškvartālu caurbraucamo celiņu seguma atjaunošana (Ezera - Podnieku ielu rajons, Vienības - Aronsona ielu rajons, Baznīcas iela)*	281562

2020. gada pašvaldības budžeta izdevumu struktūra

Izdevumi pēc funkcionālajām kategorijām	EUR
Izpildinstitūcija	2480734
Pašvaldības policija un bāriņtiesa	240922
Ekonomiskā darbība	10981728
Vides aizsardzība	570831
Pašvaldības teritoriju un mājokļu apsaimniekošana	1748260
Veselība	187146
Kultūra, reliģija	1883936
Izglītība	8513046
Sociālā aizsardzība	2448515

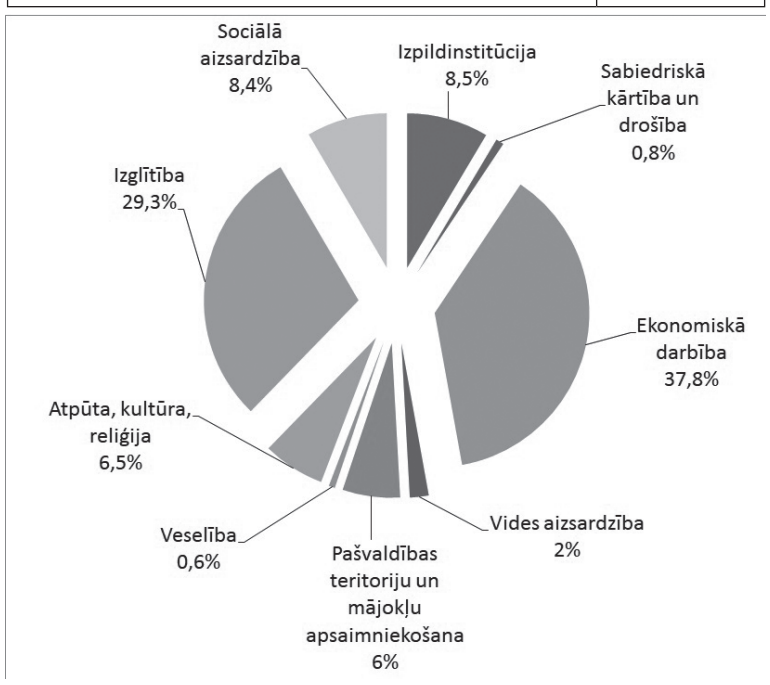

GRĀMATAS ATVĒRŠANAS SVĒTKI

Šī gada 31. janvārī plkst. 17.00 Krāslavas Vēstures un mākslas muzejs aicina uz grāmatas „Nu sakneitis lozda zīd: Annys Vagalis folklorys i etnografiskūs materialu vuokums Kruoslovys apleicīnē" atvēršanas svētkiem Amatu mājā, Pils ielā 10, Krāslavā.

Kaut latgaliešu valodai jau kopš 18. gadsimta vidus ir sava literārā rakstu tradīcija, ikdienas saziņā Latgalē dominē izloksnes. Kā specifiska parādība vietējo ļaužu valoda dzīvo mutvārdu daiļradē. Tautas kultūras vērtību saglabāšana un nodošana tālāk ir svarīgs faktors latgaliskās mentalitātes un reģionālās identitātes stiprināšanai, valodas dzīvotspējas nodrošināšanai.

Nozīmīgs ir skolotājas un novadpētnieces Annas Vagales latgaliešu folkloras, etnogrāfisko materiālu un vietvārdu vākums Krāslavas pusē, precīzāk, Kombuļu, Aulejas un agrākajā (pirmskara) Skaistas pagastā. Novada garamantu pierakstīšanai veltīta mūža lielākā daļa, un krājums iznācis daudzveidīgs: tautasdziesmas, pasakas, rotaļas, parunas, mīklas, ticējumi, etnogrāfiska rakstura piezīmes, dialektoloģijas materiāli, vietu nosaukumi. Sastādīta arī tematiska apvidvārdu vārdnīca.

Bagātīgais vākums apliecina A. Vagales agrīni iemantoto pārliecību par patiesām vērtībām: cienīt savu tēvu zemi un sargāt, glabāt dzimto valodu un kultūru. Tas simboliski sasaucas ar grāmatas nosaukumu „Nu sakneitis lozda zīd" — arī šķietami necilais atdzīvojas, ja pret to izturas ar cieņu un mīlestību, ja to ievēro un kopj. Mūsdienu straujais laika ritējums nepārprotami rāda, ka bez saknēm nenoturēties, bet tik daudz kas svarīgs taču nāk taisni no sakņojuma bērnībā — no vecāsmātes dziesmas, no kaimiņa stāsta, no mātes padoma, no tēva amata prasmes.

Mūža nogalē skolotāja Anna Vagale savu krājumu dāvinājusi Krāslavas Vēstures un mākslas muzejam, lai tas tur tiktu saglabāts un „pasargāts no aizmirstības dzimtajā novadā". Daļa manuskripta kopiju nodotas Kombuļu pagasta bibliotēkai, šie rokraksti ir ieskenēti un pieejami elektroniski.

No aizmirstības paglābtie Annas Vagales materiāli ļauj dziļāk un vērīgāk ielūkoties senču gara un materiālajā pasaulē, aicina pašam sajusties stiprākam.

Grāmata sagatavota pēc projekta „Grāmatas „Nu sakneitis lozda zīd" izdošana. Annas Vagales folkloras un etnogrāfisko materiālu vākums Krāslavas apkaimē" ar Valsts kultūrkapitāla fonda, „Latvijas Valsts meži", Latgales reģiona attīstības aģentūras un Krāslavas novada domes finansiālo atbalstu.

Materiālu sagatavoja
Baiba Mileika,
Krāslavas Vēstures un mākslas muzeja
vēstures speciāliste

AKTUĀLĀ INTERVIJA

GALVENAIS, LAI CILVĒKS JUSTOS LABI JAUNAJĀ NOVADĀ!

Šis gads pašvaldībām paies Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas iecerētās administratīvi teritoriālās reformas zīmē. Par šo tēmu intervija ar Krāslavas novada domes priekšsēdētāju Gunāru Upenieku.

- Vai gaidāmā reforma tiešām ir neizbēgama?

- Agrāk vai vēlāk administratīvi teritoriālā reforma būs, jo valstī kopumā ir katastrofāli dati ne tikai par dzimstību, bet arī par migrāciju. Diemžēl tas tā nav, ka visi dodas tikai uz Rīgu vai Pierīgu, daudzi brauc garām un projām no valsts. Protams, daudz ir manipulāciju ar to, ka iedzīvotāju skaits samazinās un tāpēc jāveido lielāki novadi. Bet paskatāmies reāli uz finansējumu, kas ir piesaistīts iedzīvotāju skaitam un rodas problēmas koncentrēt līdzekļus pat konkrētu infrastruktūras objektu uzturēšanai normālā stāvoklī, nerunājot jau par kaut kādiem lielākiem projektiem, piemēram, ceļa vai tilta būvniecību, kas aktuāli mūsu Krāslavā.

- Kādās robežās tagadējie deputāti grib redzēt reformēto Krāslavas novadu?

- Šajā jautājumā visu deputātu noskaņojums ir vienots: mēs neiesim pret iedzīvotāju vēlmi un cienām aptauju, kas notika blakus esošajā Aglonas novadā. Ir gana daudz cilvēku, kuri grib dzīvot ar mums vienotā teritorijā, nevis citā, lai gan mums ir daudz savu problēmu, ko risināt. Līdz ar to mūsu deputāti jauno novadu redz bijušā Krāslavas rajona robežās.

- Līdz šim Krāslavas novadā esat uzbūvējuši jaunu sporta namu, peldbaseinu, stadionu un vēl dažus citus iedzīvotājiem svarīgus objektus. Kā jaunā reforma ietekmēs tālākos plānus, kādā virzienā viss attīstīsies, ja jau šodien skolas iet mazumā, cilvēki maina dzīvesvietu…

- Situācija nav vienkārša. Jau ir pieņemts lēmums par skolas slēgšanu Izvaltā, diemžēl vairs nav skolas Šķeltovā un Grāveros, pagaidām vēl ir Kastuļinas pagastā. Saku vēl ir, jo man nav pilnīgas informācijas, kas veidotu kopainu saistībā arī ar Dagdas novadu, proti, kā koncentrējas bērni noteiktā vietā. Ja novads izveidosies vecā rajona robežās, būs jāskatās gan kompleksi, gan arī ļoti konkrēti par katru skolnieku – kāds transports viņam pieejams, kurš uz kurieni brauc, kāda ir pamatplūsma un citi faktori, lai saprastu, kur jābūt skolai.

Aktuāls ir arī jautājums par atbrīvoto ēku turpmāku pielietojumu. Piemēram, Izvaltas skola izvietota ļoti nopietnā būvē, kas tur būs nākotnē, šodien neviens nevar pateikt. Šajā sakarā spilgts piemērs ir Aulejas skolas ēka, kas atrodas salīdzinoši izdevīgā vietā pie ezera, plus ir labi piebraucamie ceļi, bet no uzņēmējiem lielas intereses par ēkas izmantošanu nav - skola ilgu laiku stāv neviena nepieprasīta.

- Kas var traucēt veiksmīgai reformas norisei un labam tās galarezultātam?

- Lai ko mēs sakām reformas kontekstā, ir jāatzīst, ka lauki izmirst. Neizliksimies un viens otram nemālēsim ciet acis - situācija ir pietiekoši katastrofāla. Diemžēl mums nav laba Reģionālās attīstības likuma, kas cilvēkam skaidri pateiktu, ka tajā vai citā dzīvesvietā, piemēram, Krāslavā, Dagdā, Šķaunē, Bērziņos, Indrā, Šķeltovā utt. būs pieejami konkrēti pakalpojumi visiem apmēram vienādā līmenī. Likuma neesamība šobrīd apgrūtina darbu pie reformas.

Reformas plānošanā jāiesaista kopā visas valsts struktūras. Jo nevar būt tā, kamēr notiek darbs pie jaunu novadu veidošanas, tikmēr ierēdņi visu dara pēc sava prāta. Mēs ļoti cīnījāmies par Valsts zemes dienesta Krāslavas filiāles pastāvēšanu. Pēkšņi Valsts zemes dienesta direktore slēdza visas zemes dienesta filiāles gar austrumu robežu! Tomēr saprāts ņēma virsroku, direktori nozares ministrs atbrīvoja no darba, un situācija pamainījās uz labo pusi.

Es domāju, visi krāslavieši arī atceras, kā mēs kādreiz cīnījāmies par Krāslavas slimnīcas pastāvēšanu un izcīnījām to. Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra, Nodarbinātības valsts aģentūra, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests, Valsts policija – tās ir struktūras, kas mums te ir vajadzīgas. Ja būtu kvalitatīvs Reģionālās attīstības likums, tad visiem būtu skaidrs, cik lielā apjomā novadā jābūt pārstāvētām šīm struktūrām, gan tas, ka novadā jābūt laba līmeņa vidusskolai ar stadionu, baseinu, sporta zāli, jābūt slimnīcai, kurā ir vismaz tās nodaļas, kas ir cilvēkiem vajadzīgas ikdienā. Diemžēl šobrīd tādas skaidrības nav.

Šodien jauna ģimene laukos domā ļoti konkrēti: vai mans bērns tiks uz skolu, vai viņš tiks pie ārsta, vai sociālās lietas ir labi sakārtotas, vai ceļš ir kvalitatīvi uzbūvēts, izremontēts un uzturēts? Vajadzīgi arī kvalitatīvi mobilie sakari, ātrs internets, Wi-Fi pieejas punkti un tamlīdzīgas lietas. Ja tā visa nav viņa dzīvesvietā, viņš meklē, kur tas ir un dodas projām, bet tādēļ vien cilvēkam nevar neko sliktu pārmest. Tā notiek arī citur, mēs vienkārši par citiem mazāk runājam, bet ir gana daudz teritoriju Latvijā, kur tā plūsma līdzīga.

Es domāju, ka ikvienam iedzīvotājam primāri ir svarīgi, lai viņš vienkārši justos labi jaunajā novadā. Uz to vajag koncentrēties – lai cilvēks jūtas labāk!

- Ko gribat paspēt paveikt vēl pirms reformas?

- Akcents likts uz ražošanas zonas izveidi uzņēmējdarbības attīstībai. Jauniešiem un vecākiem cilvēkiem citreiz ir diametrāli pretējas intereses un prasības. Mums jāatrod zelta vidusceļš. Mani pārsteidza, ka ļoti daudzi vecāka gadagājuma cilvēki piekrīt tam, ka skolēniem vajag sporta zāli, baseinu un stadionu. Tajā pašā laikā ir tādi, kuri saka: „Kamdēļ to vajag?" Gados jauni cilvēki vienā no pilsētas mikrorajoniem lūdz ierīkot bērnu spēļu laukumu. Mums ir gatavs bērnu pilsētiņas projekts vecās estrādes rajonā, ja gadītos kāds Eiropas projekts, mēs vēlreiz atgrieztos pie bērnu pilsētiņas Krāslavā. Līdz ar to šodien mēs labāk pastrādāsim pie varbūtēju darbavietu radīšanas. Un tad jaunais cilvēks uzreiz pārmet: „Jums tie bērni pavisam neinteresē!" Es saku – interesē gan, bet jāsaprot, ka bez darbavietām bērnu spēļu laukumi arī būs tukši. Jāattīsta uzņēmējdarbība. Tūrisms Krāslavā nedod tādu finansiālu pienesumu, kā Rīgā un Pierīgā, jo esam sliktākos apstākļos – tālu lidosta, sliktāki ceļi, vājāka tirdzniecība utt. Tajā pašā laikā liels paldies visiem, kuri attīsta tūrismu un nodrošina ar kaut kādiem ienākumiem vismaz sevi un savu ģimeni.

Pilsētā ir vēl viena liela problēma, kas viennozīmīgi jāatrisina līdz reformai - jāsalabo daudzstāvu māju tā saucamās piebraucamās un caurbraucamās ielas. Mēs jau strādājam pie projektēšanas.

- Kas šobrīd īsti notiek ražošanas zonā?

- Tikko kā ir izsolīta viena būve. Izsoles jārīko vēl diviem objektiem. Es ceru, ka uzvarējusī firma izpildīs savus solījumus. Mēs izsolījām objektu uz projekta bāzes, kur ražošanas telpas jau ir pielāgotas, lai sāktu ražošanu. Citreiz mēs pārāk aizraujamies ar investoriem un suminām viņus svētkos vai citādi lutinām ar uzmanību. Investori tiešām ir svarīgi, bet no otras puses ir ļoti liels prieks, ka mūsu pašu cilvēki paplašina ražošanu. Viņi pārdzīvo par Krāslavu un domā ne tikai pat to, kā šeit labi nopelnīt, bet arī par vides jautājumiem, jo viņi brauc pa mūsu ielām un izmanto mūsu infrastruktūru.

- Kas būs ar topošo loģistikas centru, cik dziļas ir iestrādes, lai pēc reformas kāds neizdomā uzlikt tam visam krustu?

- Tas galīgi nav iespējams, jo projektam ir atbalsts. Turklāt divas izsoles par zemes gabaliem jau notikušas, ir parādījusies jauna interese, un drīz rīkosim vēl vienu izsoli. Pašreiz ir aizķeršanās ar pašvaldības budžeta jautājumiem, bet darbi iet uz priekšu, un līdz reformai tie noteikti nebeigsies. Tas ir darbs uz turpmākajiem gadiem.

- Atgriežoties pie ražošanas zonas tēmas Krāslavā – vai tiešām tur nepastāv nekādi riski?

- Riska faktors ir pietiekoši liels, bet bez tā nevar. Var sacīt - mēs drebam par uzņēmējiem, bet, ja mēs vispār neradīsim viņiem nekādu piedāvājumu, ja tajā vietā visu atstāsim, kā ir bijis līdz šim, tad mēs nekādu attīstību nesagaidīsim. Brauktu garām un šausmināmies par nepievilcīgo ainavu. Jābūt piedāvājumam, lai kaut kas iekustētos.

No otras puses, mēs nevaram attīstīties, neko nepiedāvājot arī iedzīvotājiem atpūtai. Gadumiju sagaidījām ar uguņošanu. Daži man saka – dārgi, nevajag. Bet tas nebija dārgi, turklāt daudzi iedzīvotāji grib skaisti sagaidīt gadumiju. Šodien mums nepietiek naudas citiem krāšņumiem, jo ir jāpabeidz ražošanas zonas izveide uzņēmējam, jāsalabo ielas daudzdzīvokļu māju tuvumā un, protams, vēl ir jārealizē Indras ielas projekts.

- Kāpēc tik svarīgi šos darbus paveikt līdz reformai?

- Jo var rasties dažādas grūti prognozējamas situācijas. Zinu, ka dažas pašvaldības pārdzīvo par kredītiem, kas ņemti tās vai citas teritorijas attīstībai. Manuprāt, tas ir risināms jautājums. Ja kāda pašvaldība strādājusi, ņēmusi kredītus un izlietojusi konkrētai teritorijai, tad ir loģiski, ka kredītu maksā tā pašvaldība, kurā konkrētā teritorija iekļaujas, lai nevienam nebūtu nekāda aizvainojuma. To var sarunāt, galvenais - to var dokumentāli pierādīt. Bet citos jautājumos var būt interesanti pavērsieni, daudz būs atkarīgs no vēlēšanu rezultāta.

Mums bija tikšanās ar Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministru Juri Pūci, pēc kuras cilvēki man jautāja par labumiem no reformas. Manuprāt, nevajag cerēt uz krasiem uzlabojumiem vai kaut kādiem lieliem labumiem. Pat nav svarīgi, kāds būs novada nosaukums - Krāslavas, Dagdas, Krāslavas – Dagdas.

- Paldies par interviju!

Juris Roga

DARBI, NOTIKUMI, CILVĒKI

KRĀSLAVU APMEKLĒJA KOREJAS REPUBLIKAS VĒSTNIEKS

21. janvārī Krāslavas novadu darba vizītē apmeklēja Korejas Republikas ārkārtējais un pilnvarotais vēstnieks Latvijas Republikā Viņa Ekselence Songdžins Hans (Seong-Jin Han).

Krāslavā Korejas Republikas vēstnieks tikās ar pašvaldības vadību un apskatīja vairākus objektus mūsu novada teritorijā.

Tikšanās laikā domes priekšsēdētājs Gunārs Upenieks īsi pastāstīja vēstniekam par Krāslavas novada administratīvo struktūru un iedzīvotāju nacionālo sastāvu, lauksaimniecības nozarēm un lauku uzņēmējdarbību, kā arī par izglītības un kultūras sfēru.

Songdžins Hans pateicās par uzņemšanu novadā un uzsvēra, ka viņš jau paspējis iepazīties ar Krāslavas ievērojamākajām vietām. Iepriekšējā dienā vēstnieks noskatījās režisora Viestura Kairiša jauno filmu „Pilsēta pie upes", kas daļēji tika uzņemta Krāslavā. Turklāt Korejas Republikas vēstniecības pārstāvji ieradās mūsu pilsētā pusstundu pirms tikšanās un devās nelielā ekskursijā pa Krāslavas ielām.

„Jebkurā vietā, kuru apmeklēju, es vispirms pievēršu uzmanību kārtībai, jo tā, manuprāt, raksturo vietējo iedzīvotāju kultūras līmeni. Jūsu pilsētā ir tīras ielas, kas ir ļoti patīkami, jo tas nozīmē, ka Krāslavas vadība lieliski tiek galā ar savām funkcijām," uzsvēra Korejas vēstnieks.

Pēc tikšanās domē vēstniecības pārstāvji apmeklēja zemnieku saimniecību „Kurmīši", uzņēmumu „Krāslavas piens", Krāslavas Vēstures un mākslas muzeju un Krāslavas novada Tūrisma informācijas centru (TIC).

Novada TIC telpās Korejas Republikas vēstnieks tikās ar Krāslavas skolēniem, kas interesējas par Korejas kultūru un tradīcijām. Pēc sarunas ar jauniešiem diplomāts uzaicināja viņus apmeklēt Korejas Republikas vēstniecību Rīgā un apsolīja sniegt jebkura veida palīdzību, lai veicinātu jaunatnes intereses šajā jomā.

Atvadoties Korejas Republikas vēstnieks pateicās par viesmīlību un atzinās, ka iespēju robežās vēlētos biežāk apmeklēt Krāslavu. Songdžins Hans novēlēja krāslaviešiem nezaudēt cerības uz labāku dzīvi, vēlmi sapņot un prasmi droši virzīties uz savu mērķu īstenošanu.

Elvīra Škutāne,
autores foto

ZIEMASSVĒTKU DZIESMU FESTIVĀLS

Latvijas Poļu Savienība Ziemassvētku dziesmu festivālu tradicionāli organizē janvāra sākumā, kad Kristus dzimšanas svētkus nosvinējuši visi ticīgie. Krāslavā jau četrpadsmito reizi tikās Latvijas poļi.

Svētā Ludvika baznīcā, pateicoties draudzes prāvesta Eduarda Voroņecka viesmīlībai, varēja dzirdēt daudz poļu Ziemassvētku dziesmu - „Starp nakts klusumu", „Kad piedzimst Kristus", „Viņi nāk uz Betlēmi". Festivālā piedalījās 14 radošie dziesmu kolektīvi. Tie bija Latvijas Poļu Savienības vokālie ansambļi no Ludzas, Krāslavas („Strumieņ"), Rīgas („Polonēze"), Jēkabpils („Rodacy"), Jelgavas („Stokrotki"), Rēzeknes („Jutrzenka"), Daugavpils („Promieņ"), Krāslavas baznīcas draudzes koris, draudzes jauniešu koris, sakrālās dziesmas koris „Gloria", Krāslavas Kultūras nama sieviešu vokālais ansamblis „Noktirne". No Daugavpils atbrauca J. Pilsudska Valsts ģimnāzijas un Daugavpils novada draudzes koris „Demene".

Tradicionāli festivālā piedalījās arī ciemiņi no Polijas. Šoreiz tas bija Mazūrijas tautas mākslas dziesmu kolektīvs no Krukļankas. Par ceremonijas norisi rūpējās skolotājas no Polijas: Joanna Šostaka un Vieslava Sobišeka. Festivāla vadītājas bija Krāslavas Gr. Plāteru v/n Poļu pamatskolas audzēknes Lilita Garbaceviča un Santa Šustova.

XIV Ziemassvētku dziesmu festivāls Krāslavā notika, pateicoties Polijas Republikas vēstniecības Rīgā patronāžai un finansiālajam atbalstam. Atklājot festivālu, krāslaviešus, dalībniekus un viesus sveica Polijas Republikas vēstniecības Rīgā konsule Malgožata Hejduka - Gromeka, kas ieradās kopā ar VI maiņas Polijas militārā kontingenta karavīriem no Ādažiem. Visi Festivāla dalībnieki saņēma piemiņas diplomus, kurus pasniedza Latvijas Poļu Savienības priekšsēdētājs Rišards Stankevičs.

„Visas Ziemassvētku dziesmas, arī ko mēs šeit Latgalē dziedam, tās ir savu pirmsākumu ņēmušas Polijā. Katras dziesmas saturā ir apslēpta sava jēga un, protams, visi slavē mazo Jēzus bērniņu un pasaules Pestītāju. Bērnu un pieaugušo balsis piepildīja sirdis ar prieku, bet baznīcu ar Dievišķo garu un svētību," uzsvēra priesteris Eduards Voroņeckis un aicināja visus uz XV jubilejas festivālu, kas notiks nākamajā gadā.

Joanna Šostaka,
poļu pamatskolas skolotāja, ORPEG, Latvija, Krāslavā

LAIKS MOSTIES!

Krāslavas Vēstures un mākslas muzejā šonedēļ svinīgi atklāta Sofijas Šabuņevičas gleznu izstāde „Laiks mosties", kas pulcināja kopā vietējos mākslas cienītājus un pazinējus, tālākus ciemiņus.

Jaunā māksliniece Sofija Šabuņeviča ar gleznošanu aizraujas kopš agras bērnības. Interese par mākslu pārauga vēlmē iegūt zināšanas, un jauniete iestājās Jaņa Rozentāla Mākslas vidusskolā, kuru absolvēja 2016. gadā. Šobrīd viņa strādā kā ilustratore un ikdienā pasniedz gleznošanu savā studijā visiem, kas vēlas to mācīties. Visvairāk mākslinieci piesaista reālisms, it īpaši – portreti. Bet viņa ir radījusi arī abstraktu gleznu sēriju, kas mākslinieciei ļauj plašāk izpausties. Sofija ir radījusi telpu dekorācijas un grafiti uz sienām, zīmējusi krāsojamās grāmatas bērniem un cer, ka dzīve viņai piedāvās jaunus, aizvien aizraujošākus izaicinājumus.

Sofija: „Es tiešām esmu mākslas ceļa sākumā un nevaru sacīt, ka gleznoju tikai portretus vai tikai ainavas. Man patīk viss, un visu, ko man piedāvā gleznot, vai ko pati ieraugu, es attēloju. Tiesa, pēdējos pāris mēnešus esmu gleznojusi gan tikai portretus."

Vēl Sofija daudz raksta dzeju, ir pabeigusi mūzikas skolu. Viens no dzejoļiem pasākumā izskanēja autores izpildījumā, kuram muzikālu pavadījumu nodrošināja Aleksandrs Maijers ar saviem savdabīgajiem mūzikas instrumentiem.

Jauno mākslinieci sveica vistuvākie cilvēki - mamma Valentīna Šabuņeviča un vecmamma Roza Teleša.

Krāslavas Mākslas skolas pedagoģe Maija Šuļga novēlēja Sofijai uz pasauli raudzīties plati atvērtām acīm un atrast savu ceļu mākslā, nepakļauties ārējai iedarbībai, kas mūsdienās rada lielu spiedienu uz jaunajiem māksliniekiem.

Sveicēju pulkā bija arī skolotāja Lidija Kolosovska: „Sofija, tev paveicās piedzimt ģimenē, kurā ir tik brīnišķīga, enerģiska, kreatīva mamma un fantastiska vecāmāte, kas mums visiem nesa gaismu. Tava izstāde atstājusi lielisku iespaidu!"

Arī mākslinieks Valerijs Dičkovskis pauda prieku par jaunās kolēģes veikumu, novēlēja viņai optimismu un ļoti lielu gribasspēku, jo mākslas ceļš vispār neesot viegls.

Vēstures un mākslas muzeja direktors Valdemārs Gekišs uzsvēra, ka Latgalē un mūsu pilsētā ir daudz mākslinieku, arī gados jauni. Krāslavā vienmēr gan domās, gan visādi citādi ir palīdzēts visiem radošajiem cilvēkiem. Lai veicas arī Sofijai, lai izstādei ir daudz apmeklētāju, lai viss izdodas nākotnē!

Juris Roga, autora foto

ATKLĀTA MĀKSLINIEKA VALĒRIJA DIČKOVSKA GLEZNU IZSTĀDE

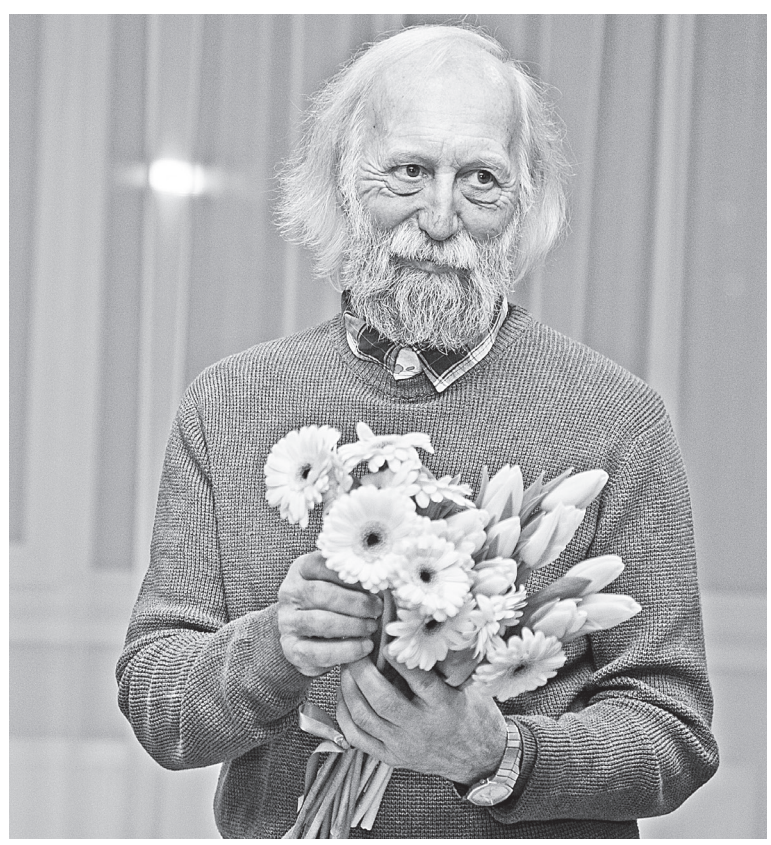

22. janvārī Krāslavas Kultūras namā tika atklāta mākslinieka Valērija Dičkovska gleznu izstāde.

Mākslinieks dzimis 1950. gadā, mācījies Rēzeknes lietišķās mākslas vidusskolā, pēc tam beidzis Valsts Mākslas akadēmijas vakara nodaļu.

Tagad Valērijs Dičkovskis darbojas dizaina jomā, viņš projektē un izgatavo mēbeles.

Mākslinieks ne reizi vien ir bijis Krāslavā, piedalījies mākslas plenērā „Krāslavas palete". Starp izstādes gleznām ir arī darbi, kas attēlo Krāslavu.

Radot savus darbus, viņš iedvesmojas no jūgendstila un minimālisma.

Kā atzīmē pats mākslinieks, talantiem mākslā nav galvenā loma, vissvarīgākais ir darbs, vēlme kaut ko darīt un apņēmība.

Izstāde apskatāma līdz 8. martam.

Sagatavoja Elvīra Škutāne

KUĢIS PELD TĀLĀK...

Pērnā gada nogalē Balvu par mūža ieguldījumu interešu izglītības attīstībā novadā saņēma nu jau bijusī Krāslavas Bērnu un jauniešu centra (BJC) direktore Rita Vekšina, kura dalās savās atmiņās par dzīves gadiem, kas veltīti darbam ar bērniem un jauniešiem. Sāksim ar iepazīšanos.

- Mana dzimtene ir Indra, tur pagāja bērnība, mācījos Indras vidusskolā, kur arī sāku darba gaitas kā skolas pionieru organizācijas vadītāja. Darbam nepieciešamās zināšanas un prasmes ieguvu Rīgas Vecāko pionieru vadītāju skolā. Strādājot skolā, iestājos Daugavpils Pedagoģiskajā institūtā un neklātienē studēju filoloģiju, jo vecāki un mani bijušie skolotāji vēlējās, lai arī es kļūtu skolotāja. Mana mamma bija pedagoģe, tēvs - kolhoza brigadieris, kurš arī vēlējās, lai eju mammas pēdās.

Bet man gribējās kaut ko citu, vienudien saņēmu piedāvājumu braukt pastrādāt uz Arteku. Tāds piedāvājums togad tika izteikts tikai trīs cilvēkiem Latvijā. Piekritu bez šaubīšanās, līdz ar to studijas institūtā nepabeidzu. Pēc diviem gadiem atgriezos Latvijā un sāku strādāt Krāslavas pionieru namā par metodiķi. Vēlāk mani iecēla par šīs iestādes direktori, un šajā amatā nostrādāju līdz pat pensijai - 32 gadus, vienīgi mainījās iestādes nosaukums un tās atrašanās vieta. Augstāko izglītību ieguvu jau Latvijas brīvvalstī - pabeidzu Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolu, kur studēju psiholoģiju un pedagoģiju.

- Ar ko atmiņā palikuši pirmie darba gadi?

- Kopumā esmu nostrādājusi 45 gadus, man patika vadīt un organizēt jau kopš agras jaunības, piemēram, savā skolā biju komjauniešu organizatore. Kā pionieru organizācijas vadītājai man bija viegli strādāt, jo biju jauna, īpaši neatšķīros no vidusskolas vecuma jaunatnes. Man vienmēr patika kaut kas jauns, kopīgi ar bērniem darīju visu iespējamo un neiespējamo, lai dzīve būtu interesantāka. Skolas vadība iedalīja darba kabinetu, man gribējās, lai tā nav vienkārša telpa un sāku ar stendu ierīkošanu. Bērni ar

prieku nāca palīgā, pat šodien satieku Krāslavā dažus no tiem, kuri auga kā aktīvisti tajā laikā.

- Kādu ietekmi uz jums atstāja darba gadi Artekā?

- Arteks bija internacionāla nometne, kurā augu gadu mācījās un atpūtās gan PSRS jaunatne, gan sociālistisko valstu un pat kapitālistisko valstu pārstāvji. Arteks – neliela un skaista pilsētiņa Melnās jūras krastā, bet visvairāk cilvēkus vilināja tas, ka turp sabrauca dažādu valstu jaunatne. Bija iespējas kontaktēties, iepazīt citas kultūras. Vadītājiem bija jāzina angļu valoda, jo kā gan citādi kontaktēties ar ārzemniekiem? Man, piemēram, nācās strādāt ne tikai ar padomju sociālistisko republiku jaunatni, bet pat ar bērniem no Dienvidāfrikas, Amerikas. Bija ļoti interesanti, iemācījos daudzas Latvijai neraksturīgas spēles, bija arī jāiziet cauri konfliktiem, jāiemācās tos risināt. Spilgtā atmiņā ir Azerbaidžānas un Armēnijas puiši, kuri atteicās uzkopt teritoriju, argumentējot savu rīcību: „Es esmu vīrietis, es ar slotu nestrādāšu!" Tā ir viena no nacionālajām niansēm, to visu vajadzēja labi zināt vai apgūt, lai visus saturētu vienotā kolektīvā. Īpaši sarežģītās situācijās nāca talkā mans tiešais priekšnieks. Kvalitatīva ēdināšana, laba nakšņošana, neizsmeļamas atpūtas iespējas, saule un peldes – tādus apstākļus nevarēja nodrošināt nekur citur. Ieguvu lielu darba pieredzi, daudz jaunu draugu, ar kuriem sarakstos pat tagad.

- Atgriezāties Latvijā, jo nebija iespēju palikt ilgāk?

- Bija, bet man tik ļoti pietrūka Latvijas dabas: bija tika milzīga vēlme basām kājām skriet pa pļavu, ka ilgāk nespēju izturēt. Tur pavasarī viss ir ziedos, bet pēc tam izžūst. Acis priecē vienīgi tās rozes, kuras speciāli laista. Jā, tur aug arī koki, bet ne miņas no Latvijas zaļuma. Starp citu, tur arī melnās maizes nebija – mamma man no Latvijas sūtīja melnās maizes sausiņus, lai es varētu sajust dzimtenes garšu.

Divu gadu laikā iekrāju milzīgu pieredzi, ko liku lietā Latvijā. Piemēram, atvedu jaunumu – aģitbrigādes. Izmēģinājām, tās veiksmīgi iekļāvās mūsu situācijā. Atceros Marinu Šavikinu un aģitbrigādi „Rodničok" no Piedrujas, ar kuru ieguvām godalgotu vietu valsts līmeņa konkursā. Biju atvedusi daudz interesantu ideju, bet visspilgtāk atmiņā ir aģitbrigādes, kuras pie mums pastāvēja vairākus gadus.

- Kā jūs raksturotu mūspuses bērnus un jaunatni, varbūt ir kādas būtiskas atšķirības no citviet Latvijā dzīvojošiem?

- Latgalē atšķiramies ar to, ka iemācījām bērniem tradīcijas. Viss modernais agrāk iedzīvojās Rīgā, pie Rīgas, Kurzemē. Latgalē bērniem patika adīt un demonstrēt, kad citi jau to negribēja. Mūspusē līdz pat šai dienai saglabājas stipras aušanas tradīcijas, ir bērni, kam tas labi padodas, ir stelles un labs profesionālis! Protams, visu var nopirkt, bet tam, ko bērns ir radījis savām rociņām, ir milzīga nozīme viņa turpmākajā dzīvē. Vecāki, kas to saprot, ved savus bērnus uz BJC jau no agrīna vecuma. Sevišķi tie vecāki, kas paši izgājuši centra sistēmai cauri. Mūsu bērni ir tuvāk pie dabas un tuvāk veidošanai. Viņiem patīk, viņi grib un radoši strādā. Latgales interešu izglītības izstādē žūrija no Rīgas vienmēr sajūsmā par mūsu bērniem, jo darbu ir daudz vairāk! Krāslavas BJC pirms gada tika atzīts par vienu no aktīvākajiem dalībniekiem valsts izstādē Latvijā. Centram ir potenciāls, varbūt tas ir tāpēc, ka mūspusē bērniem mazāk iespēju pieslieties citām tehnoloģijām, salīdzinājumā ar lielām pilsētām. Jā, visiem ir viedierīces, bet mūsu bērnus tās nav tik spēcīgi ietekmējušas, kā dažkārt stāsta.

- Kādus paņēmienus pielietojāt, lai no bērniem un jauniešiem izaudzinātu kārtīgus cilvēkus?

- Mūsu mērķis nav tikai audzināt, galvenais – ieinteresēt! Ja bērnam radusies viena interese, svarīgi parādīt viņam vēl un vēl kaut ko. Pēdējā laikā daudz runā par kompetencēm, tad BJC tās jau sen ir ieviestas. Paskatāmies veidošanu – tur ir krāsas, tur ir vizuālā māksla, tur ir rokdarbi un pat vēsture! Mums ir konkursu tēmas, vajag palasīt, atrast materiālu, lai izveidotu savu darbu. Ir tādi, kuri viens, divi – gatavs, ir tādi, kas līdz mērķim iet soli pa solim, mācās sevi sakārtot. Skolotājs pieradina pie kārtības, pie disciplīnas. Ir gadījumi, kad bērns atstāj darbu pusceļā un negrib atgriezties. Mēs nevaram piespiest, skolotājam vajag palīdzēt izveidot interesi un pats galvenais - sasniegt rezultātu. Bērns nāk, strādā, kontaktējas, mācās atbildību! Tā izpaužas audzināšana.

BJC gatavojam jaunos cilvēkus lielajai dzīvei. Šeit viņš aug un attīstās, darbojoties līdz pat 12. klasei, daži pat vēl ilgāk - līdz 26 gadiem. Mums ir auto-moto pulciņš un sporta tūrisma pulciņš, kuros jaunieši turpina darboties arī pēc skolas. Viņiem jau ir ļoti konkrēti mērķi, kurus grib sasniegt. Mūsu audzēknis Ilmārs Murāns sāka ar sporta tūrisma pulciņu, nu jau drīz būs izmācījies par ugunsdzēsēju. Šajā profesijā noteikti lieti noder sporta tūrisma pulciņā gūtās iemaņas. Aušanas pulciņa meitenes, apgūst arī tērpu šūšanu, demonstrē paššūtos tērpus. Centra bērni dodas uz Rīgas Valsts tehnikumu, kur turpina iesākto. Principā viena daļa atrod savu nākotnes profesiju. Nesen nopirkām koka iededzināšanas aparātus, lai arī zēniem ir jaunas iespējas, un viņiem arī top gana labi darbi.

Lai kā tu centies, ne vienmēr viss izdodas, kā vēlies. Darba mūžā man nācies risināt situācijas, kur jaunieši veikuši pārkāpumus. Reti, bet ir gadījies. Neviens pedagogs nespēj aizstāt vecākus, veiksmīgs iznākums tādās situācijās ir ļoti atkarīgs no ģimenes. Vecāku atbalsts bērnam ir primārais un visu labo darbu pamatu pamatā, kā arī nodrošina vēlamo rezultātu vienmēr. Ne skolotājs, bet vecāku atbalsts. Gadās, ka situācija pieļauj neiesaistīt problēmas risināšanā vecākus, un parasti bērns ļoti augstu novērtē šādu uzticēšanos.

- Vai Krāslavas BJC kaut kādā veidā atbalsta jaunieši, kurus esat sagatavojuši lielajai dzīvei?

- Jā! Piemēram, mūsu bijušais audzēknis Dmitrijs Silovs, labs speciālists, vienmēr palīdzēja tiesāt BOCCIA sacensības. Robežniekos rīkojām Valsts mēroga sacensības sporta tūrismā, un bijušie audzēkņi, kuri paši savulaik apmeklēja pulciņu, brīvprātīgi palīdz organizēt sacensības. Gadās, centru atbalsta bērnu vecāki, dāvina pulciņiem noderīgas lietas. Mēs esam ļoti pateicīgi par atbalstu gan bijušiem audzēkņiem, gan vecākiem.

- Mūsdienās par bērniem ir liela konkurence, piedāvājumu un iespēju viņiem netrūkst. Ar ko jūs pievilinājāt audzēkņus?

- Atradām savu nišu, izveidojot vairākus pulciņus, kas citur nav. Tās ir „rozīnītes", kas turpmāk jāuztur un jāattīsta. Savulaik Gunārs Upenieks atsūtīja pie manis Guntaru Jemineju un sacīja, ka vajag izveidot auto pulciņu. Sākumā iedalīja garāžu, izveidojām biedrību, rakstījām projektus, sameklējām tehniku, visu, kas vajadzīgs darbam ar jauniešiem. Protams, viss notiek ar domes atbalstu. Krāslavas novada bērnu ar īpašām un speciālām vajadzībām klubs „Saulessvece" tapa ar Žannas Garbrederes iniciatīvu, kura kā neviens cits mūsu kolektīvā saprata, ka bērniem ar īpašām vajadzībām nav vietas esošajā sistēmā un vajag izveidot kādu piedāvājumu. Kādā no semināriem ieraudzījām līdzīgu klubu Daugavpilī, patika un sākās darbs. Bija grūti, bet šodien šo klubu zina visā Latvijā. Cits interesants sveču liešanas pulciņš dzima no hobija, nav tādu kursu, kuros māca sveces liet. Žanna to prata, pati izbūrās cauri kaudzēm literatūras un sāka mācīt bērniem. Sporta tūrisma pulciņš tapis, pateicoties Jurim Jermakam, kurš gribēja jaunsargiem dod papildu zināšanas, piemēram, tādas, kā izdzīvošana mežā un citas ekstrēmas lietas. Arī šeit bija liels domes atbalsts, jo materiālā bāze ir ļoti nopietna, turklāt tas viss saistīts ar pastiprinātu drošību. Peldēšanas pulciņš tapa pēc Gunāra Upenieka ieteikuma. Jā, tam nav saistības ar radošumu, bet ar bērnu veselību un drošību uz ūdens – pats galvenais, par ko ir ļoti pateicīgi vecāki!

- Jums interesantāk bija vadīt kolektīvu vai būt saskarsmē ar bērniem?

- Viss bija interesanti, jo šajā darbā man bija svarīgi panākt, lai interešu izglītības mehānisms strādātu. Arī bērnam vajadzēja pievērst uzmanību, jo viņam svarīgs ne tikai skolotājas, bet arī direktores vērtējums, uzslava, padoms… Daudzi nesaprot, ja kaut kur piebremzēsim, paliksim uz vietas, tad nekā nebūs. Ja bērnam ir rezultāti, viņš obligāti jāvirza tālāk, jādod iespēja augt. Tam vajag finansējumu, transportu braucienam tālāk, to visu organizēt nav viegli. Bet, ja bērni neredzēs pasauli, tad mums te nekā nebūs. Jau tagad lauku bērniem ir mazākas iespējas nekā pilsētniekiem. Uz Krāslavas BJC ved bērnus arī no lauku skolām, tuvākām un tālākam, piemēram, auto-moto pulciņu gadu apmeklēja puika no Daugavpils, jo tur nav tādas iespējas.

- Jūs tagad esat pelnītā atpūtā, varbūt palika kāds nerealizēts sapnis?

- Man ilgu gadu sāpe un neīstenots sapnis – savs jumts virs galvas, proti, sava pastāvīga BJC ēka, kur būtu daudz kabinetu! Es apzinos, ka tas nav realizējams, turklāt nav jau slikti ģimnāzijas telpās, bet sava ēka dod lielāku rīcības brīvību un vairāk iespēju!

Vēl viena vēlme – ir vajadzīga kāpšanas siena sporta tūrismam Krāslavā! Tas ir sports, kas aizrauj daudzus bērnus. Sacensību organizēšanai Robežniekos ir ļoti labi apstākļi, bet treniņu process ir apgrūtinošs, jo nākas uz turieni braukt, un transports - tā ir problēma.

Saviem kolēģiem novēlu zinātkārus bērnus, kuri grib veidot, dejot, sportot un interesanti dzīvot. Esmu pārliecināta, šādiem centriem ir nākotne valstī. Es dodos atpūtā, kuģis peld tālāk uz savu mērķi!

- Paldies par interviju!

Juris Roga

ERNESTS MATJUŠONOKS:
„Ir jāzina, ko gribi, un jāstrādā, jāstrādā, jāstrādā”

Kopš bērnības viņš ir iemīlējis tehniku – motociklus, mašīnas, traktorus. Trīs gadu vecumā jau bija sēdies pie bērnu kvadracikla stūres, to viņam uzdāvināja vecāki. Piecu gadu vecumā iemācījās braukt ar motociklu un sāka nodarboties ar motokrosu. 11 gadu vecumā aizrāvās ar spīdveju. No 16 gadiem piedalās sacensībās. Pašlaik viņam ir 17, un viņam ir neticams gribasspēks, nelokāma mērķtiecība, nozīmīgas uzvaras un līdzjutēju mīlestība. Iepazīstieties – Ernests Matjušonoks - uzlecošā spīdveja zvaigzne!

- Pastāsti, kā tu aizrāvies ar spīdveju?

- Kad es nodarbojos ar motokrosu, bieži devos uz Daugavpili, lai izmēģinātu dažādas trases, tur iepazinos ar spīdvejistiem, kas nodarbojās ar motokrosu, lai uzturētu sevi labā formā. Kādu dienu viņi man piedāvāja izmēģināt sevi spīdvejā.

Tētis aizveda mani uz pirmo nodarbību Daugavpilī, kad man bija 11 gadu, un es vēl biju neliela auguma. Apsēdos uz motocikla un sapratu, ka manas kājas neaizsniedz zemi, bet tas netraucēja man braukt, arī uz sāniem, ar ko es ļoti pārsteidzu visus.

Man uzreiz piedāvāja trenēties, pielāgoja motociklu, lai tas būtu zemāks, un kopš tā laika es nodarbojos ar spīdveju.

- Vai tu esi kāda kluba dalībnieks?

- Kad sāku nodarboties ar spīdveju, parakstīju līgumu ar Daugavpils spīdveja klubu „Lokomotīve”. Klubs nodrošina man tehniku, ekipējumu, finansē dalību sacīkstēs.

Pirms pāris gadiem man radās jautājums, ko darīt tālāk, jo apvienot mācības Krāslavā un treniņus Daugavpilī bija grūti. Lai turpmāk nopietni trenētos spīdvejā, vajadzēja pārcelties uz Daugavpili. Tā no 9. klases es mācos Daugavpils 12. vidusskolā un dzīvoju Daugavpilī.

- Pastāsti par saviem pirmajiem panākumiem spīdvejā!

- Latvijas čempionātā junioriem (līdz 21 gada vecumam) man izdevās izcīnīt 3. vietu.

Šajā sezonā es piedalījos „Nice Challenge” sacensībās, kas notika Polijā. Visi dalībnieki izmantoja vienādus motorus -„Jawa”, ko ieguva sacensību dienā. Kad tika apkopoti sacīkšu rezultāti, noskaidrojās, ka esmu kļuvis par čempionu, un es ieguvu balvu – jaunu kombinezonu.

Vēlāk tāds pats turnīrs, tikai pieaugušajiem, norisinājās Daugavpilī. Arī man bija iespēja tajā piedalīties, un tur es arī guvu uzvaru. Savā trasē jutos ļoti komfortabli.

Vēl vienu godalgotu vietu es izcīnīju kopā ar savu pārinieku Artjomu Trofimovu, kad piedalījāmies Eiropas čempionātā spīdvejā pāriem, tajā mēs ieguvām sudrabu.

- Kas, pēc tavām domām, nodrošina panākumus spīdvejā?

- Spīdvejs ir tehnisks sporta veids, un tajā daudz kas ir atkarīgs no motocikla aprīkojuma un dažādām citām niansēm. Nav iespējams nopirkt gatavu motociklu spīdvejam, tāpēc mēs paši pārveidojam motociklus kā konstruktoru – motors no viena ražotāja, rāmis – no cita, aizsargi no trešā utt. Savus motociklus mēs aprīkojam paši, izņemot dzinēju – tā ir ļoti smalka detaļa.

Vispār motors – tā ir svarīgākā un dārgākā motocikla daļa. Pagaidām man nav finansiālu iespēju iegādāties augstas klases ražotāja motoru, tāpēc to man nodrošina klubs, es braucu, izmantojot dzinējus, ko man piedāvā mūsu kluba mehāniķis Aivars Ruža.

Gadās, ka pēc sacīkstēm un kritieniem ir jāmaina gandrīz puse detaļu. Metāls nav ļoti izturīgs, triecieni to sabojā, un detaļa vairs nav derīga.

- Metāls nav izturīgs? Kā gan visu iztur cilvēks, braucējs pie motocikla stūres? Tev jau ir bijušas traumas?

- Jā, protams. Bija arī viens lūzums.

- Vai pēc kritieniem un traumām nebija bail atkal sēsties uz motocikla?

- Tieši otrādi. Es nevarēju sagaidīt rehabilitācijas perioda beigas pēc lūzuma. Apsēdos uz motocikla, kad ārsti vēl to neatļāva.

Pirms šīs traumas es nezināju, ko tas nozīmē – salauzt kaut ko savā ķermenī. Tagad es saprotu, ka tas nav tik briesmīgi, to visu var pārdzīvot.

- Bet kā to visu pārdzīvo tava mamma? Kā viņa izturas pret tavu diezgan bīstamu aizraušanos?

- Zinu, ka daži vecāki neļauj saviem bērniem nodarboties ar šādiem sporta veidiem. Saka tā: „Tu nenodarbosies ar to, tas ir bīstami!”. Mana mamma atbalsta mani, jo viņa redz, ka man patīk tehnika, motocikli. Protams, viņa pārdzīvo, ļoti pārdzīvo. Viņa atnāk pie manis uz sacensībām, lai justu līdzi, bet ne vienmēr skatās, kā es braucu, jo ļoti uztraucas.

- Atgriezīsimies pie jautājuma par spīdvejista panākumiem! Tu teici, ka ļoti svarīga ir kvalitatīva tehnika. Bet kā tad ir ar cilvēcisko faktoru, ar sportista profesionālo līmeni?

- Bez šaubām, vissvarīgākais ir pats braucējs, bet, ja sacensībās piedalās sportisti, kam ir aptuveni vienāds sagatavotības līmenis, tad noteicošo lomu spēlē tehnika. Var piedot gāzi, censties no visiem spēkiem, bet kāds, nemaz nesasniedzot maksimālo braukšanas ātrumu, pārliecinoši uzvarēs.

Man nav svarīgi, kas ir mans pretinieks – tāds pats juniors kā es vai jau pieredzējis 25 gadu vecs motobraucējs – es tik un tā izlikšu sevi par visiem 100%.

- Kā tu jūties, kad zaudē pretiniekam?

- Protams, es pārdzīvoju, apvainojos pats uz sevi par to, ka pieļāvu kādu kļūdu. Taču tādas emocijas es izjūtu tikai dažas stundas. Pēc tam sāku analizēt, domāt - ko tieši darīju nepareizi, kā man vajadzēja rīkoties. Turpmāk cenšos nepieļaut šādas kļūdas.

- Vai sacensībās palīdz veiksme? Vai uzvara spīdvejā ir atkarīga tikai no sportista profesionālisma un kvalitatīvas tehnikas?

- Nav izslēgts kāds laimīgs gadījums. Piemēram, tā notika aizpagājušajā gadā, tikai es biju zaudētāja lomā. Es piedalījos Latvijas čempionātā junioriem, mums bija sacīkstes par trešo vietu. Sacentās trīs braucēji – Dāvis Kurmis no Ilūkstes, Elvis Avgucevičs no Krāslavas un es. Četrus apļus es biju pirmais ar lielu atrāvumu no pārējiem, bet pirms finiša man saplīsa ķēde. Protams, mani apdzina, bet līdz finišam es nonācu otrais.

Vēl viens piemērs. Eiropas čempionāta fināla kvalifikācijas sacensībās izvēlējās 8 motobraucējus, un vienam jābūt rezervē. Mums, sportistiem no 7. līdz 9. pozīcijai, bija vienāds punktu skaits, un bija jāizlemj, kurš būs rezervē. Tā nu sanāca, ka par vēl vienu papildbraucienu man paziņoja par vēlu, es nepaspēju sagatavot tehniku, līdz ar to paliku rezervē.

- Kā tev šķiet, ar kādām īpašībām ir jābūt apveltītam spīdvejistam?

- Tas ir smags sporta veids. Nepieciešams stingrs raksturs, mērķtiecība. Jāzina, ko gribi, un jāstrādā, jāstrādā, jāstrādā.

- No kā sastāv treniņi?

- Es trenējos pie kluba „Lokomotīve” galvenā trenera Nikolaja Kokina. Viņš trenē mani uz spīdveja celiņa, bieži tiek izmantots sacīkšu simulators, kad es un citi spīdvejisti piebraucam pie starta un sacenšamies. Tādā veidā mēs konkurējam un iegūstam pieredzi, kas ir ļoti svarīga.

Ārpus celiņa es trenējos patstāvīgi – braucu ar velosipēdu, eju uz sporta zāli, kur treneri palīdz attīstīt manu fizisko sagatavotību. Ļoti noderīgi ir krosfita treniņi, tie ir vingrinājumi, kas uzlabo izturību.

Sezonas laikā mums diemžēl ir maz treniņu uz celiņa, maksimums – divas reizes nedēļā. Taču, par laimi, ir daudz sacīkšu. Reizēm veselu mēnesi netrenējamies, bet nepārtraukti braucam uz sacensībām. Daudz laika aizņem ceļš, jo tuvākā sacensību vieta atrodas 700 km attālumā no Daugavpils. Visu dienu pavadām ceļā, tad atpūšamies, bet nākamajā dienā jau sacensības. Tā mēs ceļojam pa visu Eiropu. Es jau esmu bijis Vācijā, Polijā, Somijā, Igaunijā, Slovākijā, Čehijā. Bet vislabāk man patīk piedalīties sacensībās mājās - Daugavpilī.

- Ja tev ir brīvais laiks, kā tu to pavadi?

- Bezjēdzīga brīvā laika pavadīšana man nemaz nepatīk. Savu brīvo laiku es cenšos pavadīt lietderīgi. Es attīstu savu fizisko formu, skrienu, darbojos ar tehniku, varu palasīt grāmatu. Reizēm ir nepieciešams vienkārši atpūsties pirms treniņa vai sacensībām. Īpaši saspringts periods – vasara. Gadās, ka nav laika pat nopeldēties, ļoti daudz laika veltu tehnikai.

- Cik ilgi turpinās motobraucēja karjera?

- Piedalīties sacensībās ar vecāku atļauju var no 16 gadu vecuma. Tas, cik ilgi tirpināt dalību sacīkstēs, ir atkarīgs no paša cilvēka, bet vidēji - līdz 40 gadu vecumam. Pēc tam tikai retie var palielīties ar labiem rezultātiem.

- Kas tev ir spīdvejs?

- Tas ir mans dzīvesveids. Gandrīz viss, ko es daru, ir saistīts ar spīdveju. Tas ir arī ienesīgs hobijs, pateicoties tam es varu nopelnīt. Neskatoties uz lielu konkurenci, es domāju, ka spīdvejs kļūs par manu profesiju, kas palīdzēs man nodrošināt iztiku savai ģimenei. Es vēlos saistīt savu dzīvi ar spīdveju, tāpēc pēc vidusskolas plānoju iegūt sporta skolotāja specialitāti. Domāju, ka tā man būs nepieciešama nākotnē. Man patīk spīdvejs, un man viss izdosies!

- Paldies par stāstījumu! Paldies, ka atradi laiku intervijai! Zini, ka mēs par tevi turam īkšķus un vēlam daudz jaunu uzvaru un, protams, veiksmi!

Elvīra Škutāne,
foto no Ernesta personīgā arhīva

ZIEMASSVĒTKU LASĪJUMI KRĀSLAVAS VARAVĪKSNES VIDUSSKOLĀ

17. janvārī Krāslavas Varavīksnes vidusskolas draudzīgā saime jau divpadsmito reizi organizēja Ziemassvētku lasījumus - sirsnīgāko un emocionālāko pasākumu.

Šis pasākums ikreiz nes mums jaunas pārdomas par ticību, brīnumiem un labsirdību, par labo vēsti un svarīgākais - liek aizdomāties par cilvēka saikni ar Jēzu Kristu.

Ziemassvētku lasījumus vadīja 10.b klases skolēni Ronalds Murāns un Arina Skovorodko. Pasākuma ievadā skanēja vārdi no Svētajiem rakstiem: „Gods Dievam augstībā un miers virs zemes, un cilvēkiem labs prāts.” (LK.2:14)

Ronalds un Arina atgādināja par Betlēmes zvaigzni, kas atklāja austrumu gudrajiem, ka ir dzimis Pestītājs, un novēlēja ikvienam ieraudzīt savu zvaigzni, atpazīt to un nokļūt pie savu ilgu piepildījuma.

Ziemassvētku lasījumos piedalījās dažādu baznīcu priesteri: Krāslavas Svētā Ludvika Romas katoļu baznīcas prāvests Eduards Voroņeckis, Krāslavas sv. kņaza Aleksandra Ņevska pareizticīgo baznīcas priesteris Rostislavs Terehovs, Krāslavas baptistu draudzes mācītājs Vjačeslavs Istratijs.

Priesteru sirsnīgie novēlējumi uzrunāja ikvienu, lika sajusties īpašam. Paldies par to!

Šogad Ziemassvētku stāstu krājumā tika publicēti 34 jauno autoru darbi, bet izdevuma mākslinieciskajam noformējumam izmantoti 30 jauno mākslinieku zīmējumi.

Brīnumjauku, neviltoti sirsnīgu atmosfēru radīja desmit pasākumā prezentētie skolēnu radošie darbi (4.-9.kl.). Dziļa doma, ticība labajam un brīnumiem ir tas, kas piemīt Ziemassvētku lasījumu darbu autoriem. Viņi ir pārliecināti, ka lūgšanai ir milzīgs spēks, ka īstais cilvēks blakus ir vērtība, ka brīnumi notiek, pateicoties mūsu labsirdībai un līdzjūtībai. „Pasniedzot roku pretī, otrs cilvēks dara to pašu. Tā mēs veidojam pasauli, kurā var dzīvot,” secināja 6.b klases skolēns Kevins Narkeļūns savā Ziemassvētku stāstā.

Paldies visiem skatītājiem par atbalstu, bet skolotājiem un dalībniekiem par paveikto!

Lai brīnumi notiek! Lūgsim Dievu, lai dod mums gribu un vēlmi augt savā garā un prātā!

Margarita Borodina-Ignatoviča,
Krāslavas Varavīksnes vidusskolas
vēstures un politikas skolotāja

Ir mirkļi, kad arī eņģeļi raud.
To asaras gluži kā pērles
Laika stundenī sastingst,
Un Pasaules sirdī
Iekrīt kliedziens -
Sāpīgs un skaudrs...
(I.Nagla)

Krāslavas Varavīksnes vidusskolas pedagogi, darbinieki, skolēni un viņu vecāki izsaka visdziļāko līdzjūtību **Mariannas Konstantinovičas** ģimenei un tuviniekiem sakarā ar viņas traģisko nāvi.

„SPORTLAND” PIRMIE SOĻI BASKETBOLĀ”

2020. gada 14. janvārī Krāslavas pamatskolas 1.a un 1.b klases skolēni aktīvi iesaistījās tradicionālajā pirmo klašu skolēnu konkursā „Sportland” pirmie soļi basketbolā”. Jau piekto gadu šo konkursu organizē Latvijas Jaunatnes basketbola līga sadarbībā ar lielāko sporta preču veikalu tīklu Latvijā „Sportland”, un tas šogad notika Daugavpils Olimpiskajā centrā. Konkursa mērķis ir piesaistīt skolēnus fiziskajām aktivitātēm un ieinteresēt spēlēt basketbolu. Jau iepriekšējā gada decembrī, mūsu skolas pirmo klašu audzinātājas Zigrīda Beinaroviča un Everita Eisaka nosūtīja pieteikuma anketu un motivācijas vēstuli, kāpēc Krāslavas pamatskolas skolēni vēlas piedalīties šajā pasākumā. Rezultātā - mēs tikām uzaicināti uz sacensību pirmo kārtu.

Sacensībās bija jāveic 10 veiklības stafetes skolēniem un viena erudīcijas aktivitāte skolotājām. Uz konkursu bija sabraukuši pirmklasnieki no dažādām Latgales novada skolām, kopā - 16 komandas. Skolēniem tika piedāvātas dažādas aktivitātes - viņi meta bumbu grozā, divatā nesa bumbiņu uz kartona, veidoja torni no kastītēm, driblēja bumbu ar kājās apautām liela izmēra sporta čībām, meta mazās bumbiņas mērķī, veidoja tiesneša norādīto ģeometrisko figūru, veica šķēršļu joslas uzdevumus - piepūšamajās atrakcijās un citus interesantus uzdevumus. Savukārt, katras klases audzinātājai konkursa uzdevumā vajadzēja salikt „puzzles” attēlu un atpazīt Latvijas basketbolistu, ar ko skolotājas veiksmīgi tika galā. Bērni cītīgi un veiksmīgi veica visus uzdevumus, jāatzīmē, ka tās viņiem bija pirmās sacensības ārpus skolas, izmantojot inventāru, kāds nav pieejams katru dienu. Skolēni bija saliedēti, sadarbojoties komandā, guva prieku un pozitīvas emocijas.

Sacensību dienas noslēgumā katrs dalībnieks tika apbalvots ar suvenīru no Latvijas Basketbola savienības un „Sportland”, bet skolai tika uzdāvinātas basketbola bumbas.

Ar skolēniem aktīvi līdzdarbojās 1. klašu audzinātājas Zigrīda Beinaroviča, Everita Eisaka un sporta skolotāja Natālija Raudive.

Pateicamies mūsu skolas direktorei Vijai Koncevičai par atbalstu un iespēju piedalīties pasākumā, Krāslavas novada Izglītības pārvaldei par sadarbību, bet Krāslavas novada domei par transportu.

Natālija Raudive,
Krāslavas pamatskolas
sporta skolotāja

SPORTO VESELS!

15. janvārī Krāslavas Varavīksnes vidusskolas sporta zālē pulcējās 4.-5. klašu skolēnu komandas no Krāslavas pamatskolas, Krāslavas Varavīksnes vidusskolas, Indras un Robežnieku pamatskolas, kur spraigā cīņā norisinājās sacensības „Tautas bumba” zēnu un meiteņu komandām. Meiteņu konkurencē sacentās četras komandas, un savas prasmes pārtvert un precīzi pārmest bumbu, pielietot pareizo taktisko darbību šogad pierādīja Krāslavas Varavīksnes vidusskolas meiteņu pirmā komanda, kura tika apbalvota ar sacensību kausu par pirmo vietu. Otro vietu ieguva Krāslavas pamatskolas komanda, bet trešajā vietā ierindojās Varavīksnes vidusskolas otrā (4.-5. klašu izlases) komanda.

Zēnu konkurencē piedalījās trīs komandas, un pirmo vietu ieguva Krāslavas pamatskolas puiši, kuriem tika pasniegts sacensību kauss! Otrajā vietā - Krāslavas Varavīksnes vidusskola, bet Robežnieku pamatskolas komanda ierindojās trešajā vietā.

Tālāk sacensību dienu turpināja jaukto komandu stafetes, kurās tika iekļauti veiklības, ātruma un precizitātes elementi, kā arī sporta viktorīna. Stafetes norisinājās starp sešām komandām un noritēja aizraujoši un interesanti. Tikai sadarbojoties kopā, atbalstot viens otru, komanda var sasniegt augstāku vērtējumu. Šoreiz Krāslavas Varavīksnes vidusskolas 5. klašu komanda veica uzdevumus precīzi, ātri un saskaņoti - un kļuva par uzvarētājiem. Krāslavas pamatskolas pirmā komanda un Varavīksnes vidusskolas 4. klašu komanda ar vienādu punktu skaitu ierindojās otrajā vietā, bet par trešo vietu tika apbalvota Krāslavas pamatskolas otrā komanda. Indras un Robežnieku pamatskolas komandas ar vienādu punktu skaitu tika apbalvotas par ceturto vietu.

Savukārt sporta viktorīnā par asprātīgāko un viszinošāko tika atzīta Krāslavas Varavīksnes vidusskolas 4. klašu komanda. Visas komandas tika apbalvotas ar diplomiem un saldām balvām.

Paldies par sadarbību un atbalstu Krāslavas novada Izglītības pārvaldei, Krāslavas novada sporta skolotājiem Žanam Bunto, Ingrīdai Bernatei, Dmitrijam Silovam un Laimonim Rukmanim par skolēnu sagatavošanu sacensībām un sporta aktivitātēm. Pateicība Krāslavas Sporta skolas metodiķei Ilonai Vanagai par sadarbību sacensību organizēšanā.

Natālija Raudive,
Krāslavas novada sporta
skolotāju MA vadītāja

ETNO, FOLK, TAUTAS MŪZIKA MŪSDIENU RITMOS

2020. gada 5. februārī plks.16.00 Krāslavas Kultūras namā
Vokāli instrumentālo ansambļu festivāls

Piedalās:

*Naujenes Mūzikas un mākslas skolas instrumentālais ansamblis

*Naujenes pamatskolas ansamblis „Mazā Rūžeņa”

*Limbažu bērnu un jauniešu centra vokālais ansamblis „Pogas” (2 grupas).

*Limbažu bērnu un jauniešu centra kapela „Eži” un „Ežuki”

*Krāslavas Mūzikas skolas tautas instrumentu ansamblis „Ziķeri” un vokālais ansamblis „Krāslaviņa” (2 grupas).

Laipni lūdzam!

SLUDINĀJUMI

Zāģēju un skaldu malku.
T. 28471484.

Izdevējs - Krāslavas novada dome
Redakcijas apliecība Nr.1185
Tirāža - 6000
Iespiests SIA „Latgales druka”

Redakcija: Rīgas ielā 51
Tālr. 65681765
e-pasts: vestis@kraslava.lv
www.kraslavasvestis.lv

Redaktore - Elvīra Škutāne
Tālr. 28368537
elvira.skutane@kraslava.lv

Tulkotāja - Galina Mikulāne
Reportieris - Jurijs Roga
Tālr. 29389143
E-pasts: juris.roga@kraslava.lv